

Побѣсняване, *sn.* la démonomanie.
Побѣствѣль, *adj.* enragé, endiablé, fréné-
 tique, désespéré; énergumène, *sc.*; || *Méd.*
 hydrophobe, *sc.*
Поварейка, *sf.* la cuillère.
Повеждамъ, *va.* guider.
Повелителенъ, *adj.* impérieux, impératif,
 dominateur, absolu, mandatif, impériosité *f.*;
 || *fig.* de dictateur. [péralif.
Повелително наклонене, *sn.* *Gram.* l'im-
 повелѣвамъ, *va.* commander, mander, vou-
 loir, enjoindre; || *fig.* régenter.
Повелѣвачъ, *sm.* un maître; || (на свръници),
 commandeur des croyants, *m.*
Повелѣние, *sm.* l'ordre *m.*, prescription *f.*, man-
 dat *m.*, commission, jussion, injonction *f.*; ||
 до ново —, jusqu' à nouvel ordre; || про-
 мѣна —, contre-ordre.
Повече и -выше, *adv.* plus, en sus, da-
 vantage; 1. *prép.* au dessus de; 2. — отъ,
adv. plus de; 3. колко — толкова —,
 plus... plus...; 4. — или по-малко, plus
 ou moins; 5. толкова —, d'autant plus; 6.
 ни — ни по-малко отъ както, ni plus ni
 moins que; 7. нищо —, sans plus; 8. —
 отъ половината, *Jur.* d'outre-moitié; 9. частъ
 отъ частъ —, de plus en plus; 10. -то,
adv. d'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus,
 pour la plupart, la plupart; 11. -то, *sn.*
 le surplus, le restant, le reste.
Повеченъ, *adj.* surabondant.
Повечерие, *sm.* les complies *f.*
Повечна любовъ, *sf.* la predilection.
Повечно искане, *sn.* le subrécot.
Повивамъ, *va.* bander; || (*дѣте*), emmailloter.
Повиване (*дѣте*), *sn.* l'emmaillotement *m.*
Повивачка (*кѣспеда*), *sf.* une remueuse.
Повичамъ и -вличамъ, *va.* entraîner,
 traîner; 1. *Mar.* fourrer; 2. (съ *нѣщо*),
 plaquer; 3. (*дрѣва*), doubler.
Повичане и -вличане, *sn.* l'entraînement
m.; || (на *дрѣва*), le fourreau.
Повлачевачъ, *sm.* un plaqueur.
Повлачлка (на възгласница), *sf.* la taie; ||
 (на женска капела), la passe.
Повлачителенъ, *adj.* entraînant.
Повлекана, *sf.* une cendrillon.
Повлеканъ, *sm.* un traîneur, un pierrot.
Повлекло, *sn.* l'attirail *m.*
Повлечена лоза (по *зидъ*), *sf.* la treille.
Повлеченъ, *adj.* ample; -но, -ment; || (съ
нѣщо), fourré.
Повлечи-попаясь, *sm.* (voyez *Напрянь*).
Поводка (съ *лжж-тъ* на *цигулка*), *sf.*
Mus. coupe d'archet, *f.*
Поводъ, *sm.* l'occasion *f.*, rencontre *f.*, sujet
m., rène, matière, ouverture *f.*; 1. *fig.* le
 fondement, le lieu; 2. (къмъ *нѣщо*), *fig.*
 l'entrée *f.*, le ferment; 3. давамъ —, *va.*
 occasioner; || (*нѣкому*), prêter à.

Повой, *sm.* la ceinture, la bande.
Поволя, *adv.* ad libitum (voyez *Воля*).
Поврага! *interj.* morbleu, tête-bleu, ventre-
 bleu ou -saint-gris, margue de, peste de,
 palsambleau et palsanguienne; || *fam.* diantre,
 foin de (voyez *Врагъ*).
Повърната стока, *sf.* *Com.* le retour.
Повърнато мыто, *sn.* *Com.* le daw-back.
Повърнителенъ, *adj.* réversible.
Повърнителностъ (на *умотъ*), *sf.* *Jur.* la
 réversibilité. [réversion.
Повърноване, *sn.* le contre-coup; || *Jur.* la
Повъртки, *sf.* tour et retour *m.*, la récur-
 rence, la volte; || отбивамъ съ — отъ
нѣщо, *vr.* voler; || което са прочита на
 —, palindrome, *adj.*
Повъртливостъ, *sf.* la légèreté.
Повъртливъ, *adj.* réversible, léger.
Повъртна платформа (на *желѣзень пжтъ*),
sf. plaque ou plate-forme tournante *f.*
Повъртно, *adv.* vice versa.
Повъртъ, *sm.* *Mus.* la bécarre; || забѣл-
 жено съ —, bécarre, *adj.*
Повърхненъ и -ностенъ, *adj.* superficiel,
 superficiaire, léger.
Повърхнина и -хностъ, *sf.* la superficie,
 surface, face, *f.*; 1. *fig.* la superficie, som-
 mité, écorce, *f.*; 2. (лицето на водата),
 plaine d'eau, *f.*; 3. май равно съ водната
 —, à ras l'eau, au ras de l'eau, *m.*
Повърхню познание, *sm.* *fig.* la teinture.
 — състояние, *sn.* la superficialité. [-ment.
Повърхностенъ, *adj.* *fig.* superficiel; -тно,
Повърщамъ и -върнувамъ, *va.* détourner,
 rembourser, restituer, redonner, rendre; 1.
fig. vomir; 2. (валката), balloter; 3.
 (дума *нѣкому*), apostropher; 4. (отъ
пжтъ), devoyer, fourvoyer, se détourner;
 5. който може са повърне пакъ, récu-
 pérable, *adj.*; 6. -са, *vr.* retourner, ra-
 battre et se —; 7. *fig.* se retourner, re-
 fluer; 8. (назадъ), s'enrevenir; 9. (отъ
пжтъ), devier et se —; 10. (често на
нѣщо), *fig.* retortiller.
Повърщане и -върневане, *sn.* le détour-
 nement, le retour, recrudescence, récur-
 rence, restitution, apostrophe *f.*; 1. *fig.* la
 deviation; 2. *Jur.* la rédition; 3. *pop.*
 le vomissement; 4. (на болестъ), la re-
 chute; || *Méd.* la palindromie; 5. (доказа-
 телство), la rétorsion; 6. (на *зари*), *Phys.*
 la déflexion; 7. (назадъ), *Vén.* la refuite;
 8. (накъ на *умотъ*), *Jur.* la réintégrant.
Повърщателенъ, *adj.* récurrent. [coup.
Повърщателно дѣйствиѣ, *sn.* *fig.* le contre-
Повръда (*сръдностъ*), *sf.* la nuisibilité, dé-
 triment, dégât, préjudice *m.*; 1. *fig.* l'at-
 teinte *f.*; 2. (съ гора отъ буйнѣ свѣтъръ),
 le vimaire; 3. за — на *нѣкого*, au pré-
 judice de.